

„За хоро-то врѣме доди:
 „Иди и азъ казвамъ.
„Иди, глѣдай дур' си момъкъ,
 „Чи къто тя впримчїйтъ —
„Туку видишъ — лолка, врѣсъкъ
 „Тъ и миръ ни ти давйтъ.
Попохвана си брадж-тѫ
 И около поглѣдна
И поклати си главж-тѫ :
 — „Ни-дѣй глѣда дѣда! . . .
„Ехъ! кога бѣхъ азъ, тѣкѣзи :
 „Младъ, зеленъ, кѣтъ тебя. . . .
„Къто чуяхъ за тѣквози —
 „Свѣта ще пребродїж! . . .
„Кой да играй рѣченици
 „Къто меня много?
„Кой да чупи медѣници
 „И да ся бори толко?
„Пусто сърце пакъ е въ меня,
 „Нѣ снага-та тежка
„Ахъ, когато бѣхъ кѣтъ тебя —
 „Тогасъ не бѣ тѣжка! . . .
А пѣкъ Ненчо ся наведи —
 Рѣкъ му цылуна —
Сички стари тѣй изрѣди
 И отъ од'ра слѣзна.
— „Прошавайте дѣдо и бабо
 „И вы сички кѣщни;
„Азъ ви сторихъ труда много,
 „Нѣ не ми дирете.
Къто слѣзи отъ сълбж-тѫ —
 Баба подиръ него,
А пѣкъ Дешка из' градинж-тѫ
 С' киткѣ срѣщу него
— „Туй отъ меня, бачо Ненчо,
 „Нѣ, да си миришишъ...
„Май ни й едъръ бусиляка,
 „Нѣ да не ни диришъ... .